

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم فضای معماری در سینمای کریستف کیشلوفسکی، مطالعه موردی سهگانه (آبی، سفید، قرمز)

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های بنیادی در عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سپیده قهرمانیان - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

سیامک پناهی - دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

خلاصه مقاله:

رویکرد رستگاری و جاودانگی انسان و جلب توجه هرچه بیشتر او به نشانه های هستی، در اندیشیدن و تامل و نحوه زندگی او نقش ویژه ای دارد و این حالت نوعی احساس مبهم و هشداردهنده را ایجاد می کند. هر حالتی برای به ظهور رسیدن نیازمند فضایی با شرایط و موقعیت مرتبط با آن می باشد تا بتواند به طور کامل و صحیح تاثیر دلخواه و موردنظر پدیدآورنده اثر را بگذارد. از سویی معماری به عنوان بستر و ظرف فضا همواره با تمامی حالات انسانی در ارتباط تنگاتنگ قرار دارد و از سوی دیگر سینما در جایگاه تصویرسازی جریان زندگی انسان نیز با معماری همسو و همراستا می باشد تا بتواند بهترین نمود را برای نمایش احساسات صریح انسانی ارایه دهد. ضرورت توجه به بعد معنوی انسان در سینما و معماری همواره از موضوعات بحث برانگیز بوده که برای دستیابی به این مهم، ابتدا باید مفهوم سینمای معناگرا به طور دقیق بررسی شود، لذا ضمن بررسی مختصر مفهوم فضای معناگرا در سینما و معماری، به تحلیل جایگاه این مفهوم در سینمای کریستف کیشلوفسکی به روش تفسیری و با استفاده از تدابیر تحلیلی-مقایسه ای پرداخته، سپس این مفهوم در سینمای کیشلوفسکی و نحوه ی ارتباط آن با معماری تحلیل می شود. از این رو به عنوان نمونه موردی ابتدا به تحلیل تریلوژی کریستف کیشلوفسکی پرداخته و ارتباط آن با معماری مورد تحلیل و مقایسه قرار می گیرد. بدین ترتیب مبنای چارچوب نظری این پژوهش، هدف یابی معنا در سینمای منحصر به فرد کیشلوفسکی و یافتن نقش فضای معماری در نوع ارتباط و اثرگذاری بر آن می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری، سینما، سینمای کریستف کیشلوفسکی، سینمای معناگرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/728299>

